

YHTEISLAULUT 2020

Kevät 2

- 1. Karjalan kunnalla Em**
- 2. Lähteellä G**
- 3. Villiruusu Em**
- 4. Laulun aiheet Am**
- 5. Pennitön uneksija Am**
- 6. Uralin pihlaja Hm**

1. Karjalan kunnalla

Jo Karjalan kunnalla lehtii puu,
jo Karjalan koivikot tuuhettuu,
käki kukkuu siellä ja kevät on,
vie sinne mun kaihoni pohjaton.

Ma tunnen sun vaaras ja vuoristovyös
ja kaskien sauhut ja uinuvat yö
ja synkkien metsien aarniupuut
ja siintävät salmes ja vuonojen suut.

Siell' usein matkani määrätöin
läpi metsien kulki ja näreiköin,
minä seisoin vaaroilla paljain päin,
missä Karjalan kauniin eessäin näin.

Tai läksin kylihin urhojen luo,
miss' yhäällä vaaroilla asui nuo,
näin miehet kunnan ja hilpeän työn
ja näin, missä sykkii Karjalan syön.

2. Lähteellä

Sua, lähde kaunis, katselen
likellä vettäsi,
; kuin pilven varjot vaeltavat
kuvastimessasi. ;:

Kas, tuol on pilvi loistava,
ihana, kaunoinen;
;jo lähti pois pakenemaan –
hyvästi, varjoinen.;:

Mä näitä nähden aattelen
mun omaa sieluain.
;Niin moni pilvi kultainen
noin senkin jätti vain.;

3. Villiruusu

On metsän siimeksessä, pien villiruusunen.
sen salon sydämessä, on olla rauhainen.
Ei sinne yllä myrskysäät sen korpikuuset piirittää.
Ja aivan sattumalta sen ruusun kohtasin.

Kesäisen päivän helle vain häntä rakastaa.
Ei itse tiedä raukka kenelle kukoistaa.
Mut piikkioksistansa kai, hän villiruusun nimen sai.
Sä olet villiruusu, ruusuista kaunehin.

Keväisen sateen jälkeen, kauneimmin kukoistaa.
Oi minkä värin välkkeen, tuo kukka silloin saa.
Mä silloin riennän luokse sen ja lehtiänsä suutelen.
Sä olet villiruusu, ruusuista kaunehin.

On ruusun kukat kauniit, niit poimii en mä vois.
Jos toiset ruusun vievät, se surun mulle tois.
Mä unhoittaisin kaiken muun, jos omaksein mä saisin sun.
Sä olet villiruusu, ruusuista kaunehin.

Tekijänoikeuslain 24 §:n nojalla on sallittua painattaa yhteislaulutilaisuuksissa laulettavien laulujen sanat tilaisuuksissa läsnä olevan yleisön käyttöön. Tilaisuus: liVisio yhteislaulutilaisuus 2020

Kuvat: www.kuviasuomesta.fi

4. Lauluni aiheet

Mä mistä laulun aiheet saan,
niin moni tiedustaa,
kun kuljen laulun tietä huoletonta.
On helppo käydä vastaamaan,
kun kiertää maailmaa
ja elänyt on vuotta kyllin monta.
Laulun löytää ja ilmi sen tuoda voi,
jos sen etsijän laulujaks Luoja loi.
Ei lopu aiheet milloinkaan,
jos esille ne saa,
niin paljon on aihetta lauluun.

Sen aiheen antaa pakkaneen
ja polte auringon,
sen kertoilla voi helle sekä halla.
Se tuiketta on tähtien ja
kuohu aallokon,
sen maantie laulaa jalkojeni alla.
Se on tuimassa tuiskussa tunturin,
joka jäätä lyö hiihtäjän kasvoihin.
Se kuun on hohde hopeinen
tai laine vallaton,
niin paljon on aihetta lauluun.

On laulu katse rakkaimman
ja herkkä ystävyys,
se suudelma on kauneimmalle suulle.
On hehku posken polttavan
ja aitan hämäryys
ja se, mi usein kerrottu on kuulle.
Se on laulu, kun rakkaus valloittaa,
sen on aihe, kun orvoksi jäädä saa.
Tuo kevät laulun riemuisan,
mut surullisen syysniin
paljon on aihetta lauluun.

On laulun aihe köyhyyskin
ja riemu rikkaitten
ja murhe, mikä polttanut on rintaa;
tuo laulun ilo räiskyvin tai jälki kyynelten,
se myöskin, mikä onnemme on hintaa.
Lyhyt matka on köyhästä rikkaaseen,
lyhyt taival on riemusta murheeseen.
On aihe lapsi pienoinen
ja sauva vanhuksenniin
paljon on aihetta lauluun.

5. Pennitön uneksija

Ei ole mulla markkoja taskussa,
mutta viis mä siitä välitän.
Kas rikkaus maan, ei konsanaan,
voi näyttää meille tietä onnelaan.
Ja niinhän sitä kerrotaan kaskussa,
että rikkaus syöntä rasittaa.
Ja kohtalo pitää kaikki laskussa,
miten paljon kukin aina saa.

Kas elämä on vähän sitä sorttia,
että ei se aina hymyile.
Niin kivinen on tie, mi onnehen vie,
ja toisille se tuntematon lie.
Niin moni lyöpi onnestaan korttia
ja palvoo maailman rahoja
mutta kerran lähestytään porttia,
missä markkoja ei tunneta.

Mut köyhä en ole minä kuitenkaan,
vaikka markat eivät kilise.
Kun laulan mä vaan, niin rauhan mä saan,
ja murheet kaikki jäävät unholaan.
Ja unelmat ei lopu multa milloinkaan,
vaikka muille niitä jakaisin,
sillä syömmeni ompe niitä tulvillaan,
ja siksi minä uneksin.

Sä kätes mulle anna, oi heilini,
sulle tarjoan unteni helmivyön.
Oi tullos nyt vaan sä haaveilemaan,
mä näytän sulle unten satumaan.
Sä pelkää ja emmit, mun rakkaani,
etkä usko onnen unelmiin,
kun pennitön uneksija seuraasi,
sulle matkallesi annettiin.

6. Uralin pihlaja

Illan tuuli soittaa jo latvaa pihlajan
Kaupungilta kuulen nyt valssin niin kaihoisan
Pihlajasta se kertoo, on tuttu tarina sen
Muistan Uralin rinteillä valkolatvuksen
Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlajan huntu tuo alla auringon
Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlajan huntu, tuo alla auringon

Kauas tuonne jääneen nyt tiedän pihlajan
Kauas kulki tieni, jäi hän jota rakastan
Syksyn punaiset marjat kuin kyynel pihlajan on
Itkin pihlajan lailla on sydän onneton
Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlaja kerran, tuo alla auringon
Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlaja kerran, tuo alla auringon

Kenties kerran soittaa taas tuuli lauhemmin
Kaupunkien pauhu jää taakse viimeinkin.
Missä pihlaja kukkii, taas armaan nähdä mä saan.
Luonto puhkeaa kukkaansa jälleen kauneimpaan.
Silloin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlaja kerran, tuo alla auringon
Silloin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlaja kerran, tuo alla auringon